Ա Ռ Ա Ծ Ո Ւ Զ Գ Ա Ց Ի Ն Ո

Ագահչէն բան ուզէլը՝ ջօրի մէջ ծակ փորել է։
Ա՛լ լաւ է հարը ըլլալ, քան թէ սրտախօս։
Ահը շատ է քան գմահը։
Ամէնքս տղ տղայ, ջաղացքն ալ տղայ։
Ամէն մարդուն իր խոցը կը ցաւի։
Ամէն մարդ իր խալխինին տակը փայտ կը դնէ։
Ախոռուան հաւը վազուան սագէն լաւ է։
Ախնէյքին հետ բան աեսնալէն, խելացի մարդուն հետ քար կրելը ալ աղէկ է։
Ախպարուղ ծառին քար նետող չըլլար։
Ախուշ լեզուն օձը ծակէն կը հանէ։
Ալհօյժ ձի մը գտմանէդ, ու երիտասարդ խշխանի մը ծառայէ վանգաւոր բաներ են։
Ախպորկից ապրանք՝ մեռնողին պատանք։
Արծիւը իր փետուրէն չինուած նետով կը վիրաւորուի։

Բանը կը հանէ սրտին գամը։
Բէր ան աչքը որ բռնէ ատ խաչը։

Գողը տըներէն որ ըլլայ, եզը երդիկէն կը հանէ։
Գողն ի գողէն գողացաւ, Աստուած վերջն զարմացաւ։

Դարբինին դրամագլուխը ածուխն է։
Դգալով կերցրնել, կոշովը աչքը հանել։
Դգալով ժողվել, շերեփով ցրուել։
Դրացիդ խաղաղ, տունդ ալ խաղաղ։

Երեւցած գեղին ագաշնորդ սիւքաք չէ։
Երկաթի ծամելու համար՝ պողպատէ ակռաներ պէտք է ունենալ։

Ինչուան Շուշանը զարդարուի, ժամերը կ'արձակուի։

Իննիքին սիրտը լեզուին վրայ է, խելացիին լեզուն սրտին վրայ։
Իննոցը չիյնիր հեռու ի ծառէն։
Իսղ շատ գիւեմ, ձայն չունիմ։

Կառքը առանց օձելու չի քալեր։
Կեր ու խըմէ բարեկամիդ հետ, առուտուր մի ըներ։
Համեմը գրասէն բեռ չէ, Թևը Թռչունին, եկիւր եղան։
Համակս համակս, պատուկը կէս։
Հային շունը՝ խածան չըլլար։
Հատոը բարակ մէկ գին, վայ բարակ մանօղին։
Հայց կայ՝ բերան չկայ, բերան կայ՝ հայց չկայ։

Մահը չի հոգար, ընկուզէ ձագ կը փնտրէ։
Մեծ պատառ կեր, մեծ մի զուրկեր։
Մեզի նեզ ընենք, ձեզի տեղ ընենք։
Մեկ ձեռքը միևնոյն ձայն չիհաներ։
Մեկ ձեռքը միւսը կը լըսայ, Երկուքն ալ մարզուը կըլլայ։
Մի տար, մի սորվեցրներ, Տուիր, մի պահեցրներ։
Մոմն իր տակը լոյս չի տար։
Մուկը ծակէն չէ սղմիր, ցախ աւել պոչն է կապեր։
Մուրը հրեսը քրսել, հայլին ձեռքը սալ։

Նախ կեր, ապա գոհացիր։

Շուտ տուօղը շատ կու տայ։
Շուտ քալողը ճամբան կը մնայ։

Ոսկի բեռով ջորուան առջին, ամէն գրուբաիք կը բացուին։
Որուն աչքը քուէնին մէջ կը խաղայ, անոր փորը սատանայ կայ։
Ով որ քիչով գոհ կ'ըլլայ, շատերը կը գանայ։
Որուն սայլը նատի, անոր իսալը կը կանչէ։
Ով որ առանց պակսութեան բարեկամ կը փնտրէ, առանց բարեկամի կը մնայ։
Ուզան բերանը կիծան կովին ապէկ է։
Ուշ եկուր, անուշ եկուր։

Զարկը ընօղը՝ իրեն կ'ընէ։
Զդայ նէ յեսինը, չի յիշուիր առջինը։
Զորին հետ Թացն ալ կ'այրի։

Պատրաստած զգեստին՝ ասկի կոճակ։

Սոխ ու հաց, սիրտը բաց։
Ստակը կը բանայ ամէն կըղպաքը։

Տոք ապուր կերայ, բերանս այրեցաւ, մածուն նէն ալ կը վախնամ։
Տլան չիլացած, մայրը ծիծ չիտար։
Տանէրկրացուն օրհնեսաւէր չկայ։
Տանձ էր նէ հասաւ, ինծոր էր նէ կամրիկացաւ։

Փեղկի ուժովին հետ մի կռուիր։
Փիլ բեռցիր, շուտ դարձիր։

digitised by A.R.A.R.@